

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Christs Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 4

Квітень, (April) 1937

ЗМІСТ

Зібрання великої громади -----	51
Лукавий слуга -----	54
Давидова битва -----	54
Давид коло Габаону -----	55
Переворотність -----	58
Малахія -----	61
Обманники -----	50
“Вірний Восвода” -----	50
Дві нові українські книжечки ----	50
Принумерата -----	50

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© W.T.B. & T.S.

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми”. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенню всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідувателі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його замір взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoчі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

“ВІРНИЙ ВОЄВОДА”

Період свідоцтва призначений “Вірний Воєвода”, про котрий було згадано в листі брата Рутерфорда в його листі до “вірних по всій землі”, занімає час від 27-го марта аж до 4-го квітня. Ся кампанія буде всесвітня й буде відзначена через офірування комбінації з шість книжечок: чотири книжечки з кольоровими обкладинками, а дві самопокріті найновіші книжечки, то є, “Відкриття” й “Охорона” якщо сі найновіші книжечки знаходяться в вашім складі. Всі сі шість книжечок буде офіруватись за 25 центів. Про подрібні свідомості сьої кампанії ви можете довідатись в останніх виданнях “Повідомителя”. (в англ. мові) Нехай кожний візителі царства пильно здасть свій рапорт сьої праці зараз по закінченню сього періоду праці. Рапорт повинен містити час в полю праці й наслідок або число доручених книжечок.

ОБМАННИКИ

Є одиниці, що ходять вздовж краю призиваючись бути в правді й свідками Єгови, представляють себе перед різних братів в многих місцях й збирають гроші й запомоги. Зас терігасмо братів повсюди не мати до діла

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старастся о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших зрядів публічного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвіймово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до вважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечності, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуєчим, але після поштової регулі, вони мусять прислати письмєнну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

з такими самозванцями.

НОВІ КНИЖЕЧКИ

Повідомляємо всіх примирників, що незадовго вийдуть нові книжечки в українській мові. Назва сих книжечок є “Вибір” й “Охорона”. Обі сі книжечки є переложені з найновіших книжечок в англійській мові. Надіємось що скоро сі книжечки будуть готові, й всі читачі як візителі царства зможуть замовляти й розповсюдити їх поміж українських людей в сім і інших краях.

ПРИНУМЕРАТА

Для інформації принумераторів “Вартової Башти” хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата скінчиться, тоді вона автоматично випадає з місця послідним числом. Отже коли отримаєте повідомлення з журналом, то знайте, що ваша принумерата скінчилась й час відновити.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. XII

Квітень, 1937

№ 4

ЗІБРАННЯ ВЕЛИКОЇ ГРОМАДИ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го жовтня, 1936 року)

“Се день, що сотворив його Господь; радуймося і веселімося в йому”. – Псалма 118:24

ЧАСТЬ 4

БОГ ЄГОВА сотворив сей день у котрім сповняються Його пророцтва, котрі Він велів написати давно тому для потіхи своїх людей. Се день, у котрім ім'я Єгови має бути оправдане, отже день, у котрім ворог воює проти всіх тих, що заявили себе по стороні Єгови і Його царя. Ті, що є просвітчені Єговою через Ісуса Христа, бачуть, що сей день Єгова сотворив для оправдання свого ім'я й визволення своїх людей, і вони радуються. Вони бачуть Ісуса Христа в храмі й знають, що вірний останок є зібраний до храму з Ним, і тому вони співають: “Блаженний той, що йде в ім'я Єгови”. “Благословенний той, що в ім'я Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас. Господь є Бог, і дав нам світло; привяжіть жертву на празник мотузами до рогів жертівника. Ти Бог мій і буду прославляти Тебе; Боже мій, Тебе величати буду”. (Псалма 118:26–28) Вірні тепер бачуть, що Сатана і його орда воюють проти них і вповаючи цілковито на Господа, вони моляться: “О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!” (Псалма 118:25) Вірні знають, що Єгова цілковито побідить в Армагедоні, і тепер вони моляться і надіються на добробут від Господа в їх робот, яка мусить бути виконана перед битвою великого дня Бога Вседержителя.

З Те, що сталося в той день коло Габаону було пророцтвом, що не було такого дня перед тим, ані не буде опісля, але воно предсказувало більший день, коли те пророцтво має скінчитися; і тепер ми прийшли до того дня сповнення. Без сумніву Єгова післав свого ангела піддати думку Йозуєві, що порушила його молитися до Бога, що сонце і місяць мали стояти і давати світло. Йозуя був лише чоловіком і відігравав свою часть у великій пророчій драмі, у котрій він представляв Ісуса Христа, возлюбленого сина Божого, котрий буде ділати в Армагедоні в користь чоловіка, як для останка так і для великої громади, і на славу й честь Бога Єгови. (Ісаї 63:4) Коло Габаону ізраїльтяни воювали за

габаоніїв, котрі піддалися Господньому представителю, і так Писання, заявляють, що “Господь воював за Ізраїля”, і так Єгова дав охорону і спасення для габаоніїв, і Єгові вони завдячували спасенням. Так і сьогодні Бог воює за своїх помазаних людей і дасть охорону й спасення для великої громади, і та велика громада тепер радується і признає і вітає Єгову і Ісуса Христа як свого Хоронителя і Спасителя. – Одкриття 7:10

4 Тоді Йозуя повернув до свого шатра: “І вернувся Йозей і увесь Ізраїль із ним до табору в Галгал”! (Ісуса Навина 10:15) Однак, той поворот мав бути по дальшій діяльності Йозуя, а не опісля. “П'ять же царів тих повтікали та й поховались у печері під Македою”. (Ісуса Навина 10:16) Йозуя не переставав ділати аж поки не скінчив свого діла. Ім'я Єгови було вивисшене в той день у кожного хто вірував в Єгову, однак се не включало ворогів Божих. Через свого пророка Єгова очевидно відносився до часу Армагедону, коли Він велів записати: “І повалиться величність мужів і гордия людська нагнеться; один тільки Господь буде високий в той день, а всі ідоли шезнуть. Позалазять в печері в скелях та в глибині земні із страху перед Господом та перед славою величності Його, Він устане карати землю”. – Ісаї 2:17–19

5 Із знищенням релігійоністів і їх гіпокритичної організації, та стара “облудниця”, і ті організації Сатани, що остануться живі, не звернуться до Єгови, але, як п'ять аморійських царів, сховаються в свої власні організації, що було представлено через п'ять царів, що заховалися в печерах. В той самий час царі аморіїв заховалися в печері, коли Йозуя поневолив місто Македо. “І сказано Йозеюві: П'ять царів сидять сховавшись у печері під Македою”. (Ісуса Навина 10:17) Сим царям не дозволено втечи від Йозуя; так і ніхто з Божих ворогів не втече від Більшого Йозуя в Армагедоні. “Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидящих тебе”. (Псалма 21:8) Се пові-

домлення відносно п'ять царів що заховалися в печері, було принесено Йозуї під час першої битви, та він перше знищив утікаючу армію, а опісля взявся до людей, що заховали себе. Там він дав розказ відносно тих царів: "І повелів Йозей: Котіте величезні камені до челюстей печери та поставте кілька чоловіка коло неї стерегти їх. Самі же не гайтесь, а вганяйте за вашими ворогами і побивайте їх задніх людей; не давайте їм увійти в їх міста, бо Господь Бог наш, подав їх вам у руки ваші. – Ісуса Навина 10:18,19

6 Тоді Йозуя вганяв за втікаючою армією, а Господь подав їх в його руки. Габаонії отримали їх інформацію і стали сильно по стороні Йозуя нім битва зачалась; і се сходиться із пророцтвом відносно людей доброї волі, котрі, нім зачнеться Армагедон, прийняли знак на чолах своїх, котрі стали по стороні Єгови, і слухають Його приказів, і котрим дано охорону від різни яка наступить тому, що вони є на стороні Більшого Йозуя. Злучені аморії, вороги, представляли тих, про котрих пророкував Езекиїл, шість людей, котрим Господь приказав вбивати. (Езекиїла 9:5–7) Рівно ж здається, що Господь схороняє "царів" (т. є., видимих проводарів, з котрих складається "звір" і "фальшивий пророк", Гог і Сатана), видимих і невидимих із сатанської організації на знищення в останній часті битви. Всі такі вороги були представлені через п'ять царів, котрі заховалися в печері. Як здається, то Господь затримує "звіра", "фальшивого пророка", і невидимі сили Диявола на знищення аж нарешті, щоби вони знали, що се рука Єгови виконує знищення, і що вороги мусять випити чашу гіркості аж до дна, бачучи, як всі сили лукавого будуть поторошені. Се докаже всім, що Єгова є Всемогучий Бог, "Могучий у бою", і що Сатана є підлий мімік, хвалько, ошуканець й брехун.

7 Йозуя, вганяючи за ворогами, представляв Ісуса Христа вигублюючи ворогів в Армагедоні; і ті, що були з Йозуєм в битві, очевидно представляли невидимі сили небесні, що будуть воювати по стороні Господа і проти ворога в Армагедоні. "Як же докінчив Йозуя та сини Ізрайлеві побивати їх страшенним боєм, так, що вони мало не всі вигинули, а хто zostавсь од них, ті повтікали в утвержені міста". (Ісуса Навина 10:20) Ті, що втікали в утвержені міста не спаслися, тому що Йозуя побивав їх, як се показує історія. – Ісуса Навина 10:29,30,40,41

8 Вигубивши втікаючих ворогів, Йозуя звернув свою увагу на ті "герої", що поховалися в печерах: "Тоді весь люд вернувся веселий до табору до Ісуса під Македою, і ніхто вже не важивсь бовкнути против Ізраїля". (Ісуса Навина 10:21) Коли Йозуя і його військо явилось в місті Македо, тамошні люди не могли сказати ніщо. Вони бачили, що по стороні Йозуя була висша сила. Їх глум, насміхи й крики зневаги проти Єгови і Його людей тепер утихли. Се представляє те, що Бог велів написати про своїх людей, коли Він оправдувати буде своє

велике ім'я й тих, на котрих Він положив своє ім'я. "Потоптана буде смерть по всі віки, й повтирає Господь слези з усіх лиць, і здійме ганьбу з свого люду по всій землі; от як говорить Господь". – Ісаї 25:8

9 Ангел Єгови кермував Йозуєм, котрий дав приказ відносно п'ять царів. І ось прийшов час, щоби показати довершення оправдання Єгового ім'я. В інших частях святого Писання розказується про викінчення роботи, яка буде виконана через Господа Ісуса Христа, Більшого Йозуя, в знищенню ворога: "І пошлю огонь на Магога й на безжурних поморян, і визнають, що Я – Господь. І явлю святе ім'я моє серед мого люду, Ізраїля, й не дам уже неславити святе ім'я, й визнають народи, що Я – Господь, святий в Ізраїлі". – Езекиїла 39:6,7

10 Господь показує в пророцтві Одкриття, що релігіоністи будуть перші знищені й тоді наступить знищення всіх організацій Сатани. Ось так показано, що ангел Господень збирає всіх, що стали по стороні Єгови, щоби вони прийшли і побачили цілковите оправдання Його святого ім'я. Тоді "звір" і фальшивий пророк будуть захоплені живі й знищені, а тоді самий Диявол дістане свою порцію. (Гляди Одкриття 19:20,21; 20:1–3) Сі тексти в Одкриттю показують ясно, що Сатана буде мусів бачити знищення його зводничої релігійної системи, що через довгий час ошукувала людей землі. Тоді він буде мусів бачити знищення звірських правительств, котрих він уживав до гноблення людей землі. Дальше він буде мусів бачити знищення своєї армії під Гогом; і певно, що се переконає його, що Єгова – Всевишній. Тоді наступить його власне знищення.

11 В послушенстві до приказу Йозуя, виведено із печери тих п'ять царів і поставлено перед Йозуя: "І вчинили так, і привели до нього тих п'ять царів із печери: царя єрусалимського, царя гебронського, царя ярмутського, царя лахиського і царя еглонського". (Ісуса Навина 10:23) В сій часті драми Господь Ісус, Більший Йозуя, яко Єговів Виконатель, ставить перед себе кожду часть організації Сатани, яку Він захопить, і тоді виконує суд проти неї: "Вийшов єси на гору, ти забрав в неволю бранців; прийняв дари для людей, і навіть для противних твоїй волі, щоб Господь Бог мав оселю". – Псалма 68:19

12 Надуті й горді люди мусять тепер бути впокорені. Ті п'ять царів були зухвалі, горді й лукаві володарі, представляючи зухвалих і лукавих володарів сьгодні. Яко диявольські гонці й поплечники вони мусять бути упокорені: "Як же приведено тих царів до Йозуя, покликав Йозуя усіх мужів громадських Ізраїля, і сказав старишині військового люду, що ходили з ним у похід: Приступіте й постаньте ногами вашими на гамалики (шиї) сим царям. І приступили вони, та й постали ногами своїми на гамалики їм". (Йозуя 10: 24) Ось так Господь предсказав, що в Армагедоні, жорстокі й лукаві во-

лодарі світа, котрі так вельми зневажили Бога Єгови й знеславили Його ім'я, мусять стати в ряди, щоб відобразити плату їх, і Сатана мусить дивитися на їх упокорення і своє пониження з руки Ісуса Христа, могутого местника за ім'я Єгови. До сього відносився апостол коли він писав: “Бог же впокою розітре Сатану під ногами вашими незабаром. Благодать Господа нашого Ісуса Христа з вами”. (Римлян 16:20) Упокорення ворога є добре представлене через людей Йозуя, що ставали ногами своїми по гамаликах сих надутих царів, котрі були горді й зухвалі. Се дальше можна поперти словами Єгового пророка, яко ж написано: “Він поскидав тих, що згорда високо неслися, – той високий город; скинув його, поверг його, скинув у порох. І топче його нога, ноги вбогого, стопи нуждарів”. (Ісаї 25:5,6) “І топтатимете безбожних, вони будуть порохом під ногами в вас того дня, що Я наведу, говорить Господь Саваот”. (Малахії 4:3) “І побачить те ворожиця (організація Сатани, так званий Вавилон) моя, й окриється стыдом, за те, що договорювала мені: Де Господь, Бог твій? І надивляться очі мої, як її будуть топтати, неначе ту грязь на вулиці”. – Михея 7:40

13 Ті п'ять царів були випроваджені із їх місця сховку, і Йозуя приказав своїм людям поставити їх ноги на карки тих гордих і надутих людей, і щоби зробити се, то треба було віри й одваги із сторони мужів Йозуєвих. І промовив тоді Йозуя до них, і захопив їх словами для користи останка тепер на землі: “І рече до них Йозуя: Не лякайтесь і не бійтеся, бувайте кріпкі й мужні бо так чинитиме Господь з усіма ворогами вашими, що з ними воюватимете”. – Ісуса Навина 10:25

14 Нинішні володарі є горді й надуті й відносяться до Єгового останка з образою і погордою; та час вже недалекий коли Єгова через Ісуса Христа вельми упокорить гордих одиниць. Тепер для свідків Єгови виконувати дальше їх роботу у вічу такого противенства, то треба віри й відваги, і та одвага і віра мусить бути сильна в них аж до кінця. Противенство проти свідків Єгови буде продовжатись аж до кінця, і про се Ісус заявив: “Хто ж удержить до останку, той спасеться”. (Маттея 24:13) Вірні будуть бачити Божих ворогів цілковито понижених, як мужі Йозейові бачили сих царів понижених і повбиваних: “І звелів потім Йозуя повбивати їх і повішати на п'ятьох шибеницях; і висіли вони на шибеницях аж до вечора”. – Ісуса Навина 10:26

15 Повішення тіл п'яти царів на дереві символічно говорило: “Сі люди є прокляті Богом”, і представляло проклятих ворогів Єгови, котрі будуть упокорені і тоді знищені. Повішення їх на дереві було дальшим пониженням для Сатани, котрого слуги вони були, і представляло упокорення, яке мусить прийти для Сатани, коли він побачить своїх представителів знищених в Армагедоні. “І коли на кому

буде гріх смертельний, і ти вб'єш його, і повісиш на дереві, то не годиться трупові через ніч бути на дереві, а мусиш його поховати того ж таки дня; бо шибеник се прокляття Боже; а ти не опоганюй землі твоєї, що Господь, Бог твій, дає тобі в насліддя”. – 5 Мойсея 21:22,23

16 Сі річі переходили й були записані для зміцнення віри й одваги вірних людей Єгови тепер на землі, щоби вони проголосили вість про Його ім'я й царство. Як Йозуя повбивав тих ворогів, так і Більший Йозуя, Ісус Христос, буде вбивати всіх Божих ворогів в Армагедоні. – Йоана 5:27

17 Дотримуючи заповіді Божі, щоби земля не була опоганена, тоді вечером по цілковитій побіді даній Йозуєві, тіла тих п'ятьох царів були порубані, й забрані з дерева: “А як сідало сонце, повелів Ісус поздіймати їх із шибениць; і поздіймано їх, і повкидано тоді в печеру, де вони поховались були, і поприкочувано великі камені до челюсти печери, де вони лежать і по сей день”. – Ісуса Навина 10:27

18 Їх тіла не були поховані із парадною й військовими почестями, але в зневазі, й були кинуті геть у печеру, де вони були сховалися, і там положили каміння при вході до неї. Ось такий є присуд написаний проти Сатани і всієї його організації. “Ти ж покинутий за гробовищем, як пуста галузка, мов одяга вбитих, мечем посічених, що їх вкидають у вап'яні ями, – ти мов те падло, що його топчуть, не будеш із ними в могилі; ти бо спустошив землю твою, вбивав народ твій: о, по віки не спогадаєсь рід лиходіїв!” (Ісаї 14:19,20) Вороги Божі не будуть мати відповідного похорону; і се дальше показано який кінець прийшов на невірного царя Йоакима із невірного Єрусалиму: “Тим же то так говорить Господь про Йоакима ... Як осла ховають, так його поховують: Витягнуть і викинуть його за ворота єрусалимські”. – Єремії 22:18,19

19 Темрява тоді іще була не прийшла, коли закінчилась битва і царі були повішені. Місто Македо було взяте й знищене того самого дня, у котрім місяць і сонце стояли. “А город Македу опанував Йозуя того ж дня, завоював в кривавому бою і положив на його царя прокляття, і на місто, і на всіх, що були в городі, не давши уціліти нікому; а з царем македським поступив так само, як із царем ерихонським”. – Ісуса Навина 10:28

20 Се був день великої різанини, в котрім було оправдане ім'я Єгови. Той день предсказав “день Єгови” у котрім Єгова, через Ісуса Христа, вдарить на всіх ворогів, на оправдання свого ім'я. Тоді Йозуя зібрався усувати всіх ворогів із Канаан, і освободити землі від них. (Вірш 2–40) “І звоював Ісус всіх, що жили від Карес–Барне до Гази, і всю Гозен землю до Габаону”. (Вірш 41) Габаон є особливо згаданий в Писаннях, тому що се проти габаоніїв, котрі заявили себе по стороні Єгови і Йозуя, вороги були порушені зачати війну. В сім дні Єгови, коли Він оправдує своє ім'я, Сатана збирає всі народи до

Армагедону, тому що там люди Єгови є зібрані, й що се є головна точка битви. В Армагедоні Єгова рукою Ісуса Христа буде воювати останню битву, т. є., битву великого дня Бога Вседержителя. Самозваний учитель Божих людей твердить, що Армагедон се одна битва і є відділена й відрізнена, й інша битва, чим битва великого дня Бога Вседержителя. Сим чином він старається оправдати своє твердження, що між “двома начерками Армагедону” буде велика робота до виконання. Армагедон значить “місце зібраних військ”, себто, військ Єгови. Сі війська є вже зібрані до Господа, і Сатана збирає свої сили до битви; і через се Армагедон – се місце, де битва великого дня Бога Вседержителя відбудеться, і для сієї причини вона властиво називається битвою Армагедон. Здається, що Армагедон се місце або стан, де Сатана розпічне свій напад проти Божих людей; і тоді Єгова Бог виступить і буде бити ворога аж до кінця. Се є битва великого дня Бога Вседержителя в користь Його людей і на оправдання Його великого ім'я.

21 Яко дальший доказ, що битва Габаон представляла Армагедон, або битву великого дня Бога Вседержителя, Писання говорять: “І опанував Йозуя всіх царів їх і їх землю одним походом, бо Господь, Бог Ізраїлів, воював за Ізраїля”. (Ісуса Навина 10: 42) Сі слова відносно битви і сил ворога, котрі “Йозуя забрав одним походом”, є дальшим доказом, що Армагедон се одна битва, і в котрій буде воювати Ісус Христос в однім часі, і не є поділена “на дві часті, так що роботу свідцтва можна буде виконувати між сими частями”. Люди роблять такі наглі заключення тому, що се відповідає їх мріям, і показують, що вони не студіюють слова Божого. Хто посідає мудрість, що походить звиш, той не піддається такому випадковому впливові. Божі вибрані не будуть ошукані.

22 Ось так кінчиться пророчий образ, зроблений в першій битві коло Габаон, і котру Господь ужив представити битву Армагедон. Сей образ показує цілковиту перемогу дану Йозуєві й цілковите пониження всіх ворогів; а се представляло, що Ісус Христос дістане цілковиту перемогу в Армагедоні, і Він понизить і знищить організацію Сатани. Габаонії були цілковито визволені від усіх їх ворогів навколо них, котрі зробили їх предметом нападу й пімсти, тому що вони покинули організацію Сатани, котра воювала проти Єгового представителя, Йозуя. Так і Йонадаби, що становлять велику громаду, спасуться й будуть визволені від їх ворогів в Армагедоні на тій підставі, що вони будуть вповні послухні до приказів Господніх відносно них. Як габаонії, Йонадаби або велика громада є єдині, що виходять із організації Сатани і стають по стороні Господа по приході Ісуса Христа до храму чинити суд. Сі стають цілковито по стороні Єгови і Христа і співтоваришать із вірним останком Єгови, і вони

зробили угоду служити Єгові, і “служать Йому день і ніч в храмі Його”. – Одкриття 7:15

ЛУКАВИЙ СЛУГА

23 Саул був слугою Єгови і стався лукавим. Саул і його дім здається ясно представляють “лукавого слугу” клясу, котра колись служила Єгові й стала лукавою. (Маттея 24:48–51) Коло Габаону, між військом Саулового сина Евостія, а жовнірами царя Давида, коли Давид був царем над Юдою в Геброні, Саулів син спричинив боротьбу і був цілковито побитий. (Гляди 2 Самуїла 2:12–32) Єсли се був образ, то він добре представляв змагання “лукавого слуги” кляси стримати помазаників під Більшим Давидом від несення овочів царства для людей доброї волі до Бога. Писання показують, що “лукавий слуга” кляса прикладає старання, щоби перешкодити вірному останкові у несенні вістки правди для тих людей доброї волі, що будуть становити велику громаду.

ДАВИДОВА БИТВА

24 Опісля Давид був помазаний на царя над усім Ізраїлем. (2 Самуїла 5:3) Давид був типом на Ісуса Христа. Давид установив своє царство в Єрусалимі, а се пророчо представляло окороновання Ісуса Христа в 1914 році, а пізніше Його прихід до храму яко Голова і Володар над головною організацією Єгови, котрий то прихід до храму взяв місце в 1918 році. Пізніше храм був очищений, і всі вірні були приведені в єдність, і від того часу свідки Єгови були заняті проголошенням вістки о царстві й, в послушенстві до приказів Єгови, проголошували день гніву нашого Бога проти лукавого і його організації. Римо–католицька гієрархія й союзне духовенство є головними між сими лукавими, і вони були представлені через старинні филистії. Коли Давид був окоронований над усім Ізраїлем, тоді филистії рішилися знищити його і його людей; так і тепер римо–католицька гієрархія й союзне духовенство завзялись знищити Господніх помазаників, щоби перешкодити установленню царства Божого, і перешкодити останкові статись частию того царства або “народа”. – Псальма 83:2–5

25 Филистії вийшли, щоби знищити Давида, як се показує історія: “Як прийшли филистії й розложились по Рефаїм–долині”. (2 Самуїла 5:18) Давид виступив битвою проти филистіїв і прогнав їх, і Єгова сказав до Давида: “Іди, я бо подам филистіїв в руки тобі”. Битва взяла місце і Давид побідив з ласки Божої, і назвав те місце “Баал–Перазим”, що значить “переломлення Баала”, т. є., диявольської релігії. “І двинув Давид під Баал–Перазим, а побивши їх там, сказав: Господь порозносив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода! Тим і проз-

ване те місце Баал–Перазим (Долина розносу)”. – 2 Самуїла 5:20

26 Горда римо–католицька гієрархія тепер провідничить в диявольській релігії і вживає її jako щит, до заховання своєї нікчемної роботи. Навіть же тепер злучені церкви, так звані “Рада Союзних Церков Христа” поєдналися з римо–католицькою гієрархією. Вони довершили заговор між всіма сими релігійністами, щоби воювати проти свідків Єгови, і якщо можливо, довершити їм знищення. Єгова, через Більшого Давида, Ісуса Христа, поразить сих диявольських релігійністів.

27 Тепер завважте, що коло Перазиму Давид сказав: “Єгова порозносив моїх ворогів передо мною як розтікається вода”. (А.П.В.) Відносно сього, пророцтво Ісаїї говорить: “Наче градом, спустошене буде втечище лжи, й води затоплять місце сховку”. (Ісаїї 28:17) Отже битва коло Перазиму здається більше представляла битву, яка тепер провадиться проти сил Єгови під розказом Ісуса Христа, Більшого Давида, і в котрій свідки Єгови воюють по приказу Єгови через енергічне проголошення вістки правди проти ворога. Відносно сього можна також застановитися над словами Єгового пророка, де Єгова сказав: “Уставайте, виступимо в похід проти нього!” (Авдія 1:1) Невидимі сили Ісуса Христа, разом із видимими силами Господніми на землі, отримали приказ йти війною проти ворога, котрий то ворог ховається за великим щитом лжи. Те пророцтво є тепер в процесі сповнення, і тепер та війна відбувається під керівництвом Ісуса Христа, і тому Бог Єгова тепер устав. Відносно сього пророк Ісаїя говорить: “Бо встане Єгова так, як на горі Перазимі”. (Ісаїї 28:21, А.П.В.) Тепер Єгова встав через свого представителя, Ісуса Христа. І для якої цілі? Щоби виконати певну роботу, яко ж написано: “Щоб зробити діло своє, діло незвичайне”. Те “незвичайне діло” тепер виконується. Певним є, що теперішня битва проти окопаного ворога, новочасних филистіїв, через проголошення правди є неначе “наплив вод”. Се є Божа робота, і видається для многих бути дуже дивовижною, а головно для тих, що не мають вирозуміння пророцтв Божих. Ся робота Єгови, як се Він зазначив, цілковито відокрес сі великі брехні новочасних филистіїв і поможе тим, що мають чесні серця, відорватися від сильного впливу диявольських релігійністів, і стати по стороні Єгови, і Його організації. Та описана битва, котра була представлена через битву коло гори Перазим, не є битва Армагедону, але се діло Бога Єгови виконане Його силами після Його приказів, під провідництвом Його великого слуги, Ісуса Христа, котре об’явить і зневажить ворога, і докаже, що релігійністи є зводничі і не представляють Бога і Його царства, але представляють Диявола, і становлять часть Його організації.

ДАВИД КОЛО ГАБАОНУ

28 Филистії же удруге старалися знищити Давида і його військо, і задля сього филистії знов отаборились на рівнині Рефаїм. (2 Самуїла 5:22) Відносячися тепер до пророцтва Ісаїї, завважте добре сі слова Ісаїї, а іменно: “Бо Єгова ... розгніваєсь, (що значить, Він виразить свій гнів негайно), як на долині Габаонській, щоби Йому довершити своє діло, своє діло дивовижне”. (Ісаїї 28,21, А.П.В.) Се було на долині габаонській, “що Єгова кидав великим камінням із неба” на ворогів. (Ісуса Навина 10:11 А.П.В.) Кидання сими великими каміннями було діло Боже, а не чоловіче; і се було нагле вираження Божого гніву проти ворога. Пророцтво Ісаїї нічого не згадує про се, що Єгова розгнівався коло гори Перазими, але виразно згадує про гнів Єгови коло Габаону. Отже можна розумно заключити, що Давидова битва з филистїями коло гори Перазими представляла війну між “насінням вужа” і “насінням обітницї”, про що є згадано в Одкритті 12:7, і Авдія 1; і що обидві битви коло Габаону, в одній з котрих воював Йозуя, а в другій Давид, обидві представляли вираження Єгового гніву в битві великого дня Бога Вседержителя, або в Армагедоні; і що се буде Його “діло дивовижне” для всіх окрім тих, що є на стороні Єгови й під Ісусом Христом. Господні пророцтва, записані через Йозуя, Ісаїю, Авдія і Аввакума мусять розбиратися разом тому, що всі вони є слова Єгови й описують ту саму річ, і є в точній гармонії.

29 Єгова не написав свого слова як чоловік пише. Вподобалось Йому написати про дещо в однім місці, а про інше в другім місці, щоби цілковито посвячені Йому могли зрозуміти його. Се й но лише ті, що стали оправдані повною вірою й послушенством до Бога й Ісуса Христа, й котрі є покірні і поступають дальше правою дорогою, що тепер можуть зрозуміти: “Ті помиляються, що задумують зло, любов і віра тим, хто думає про добре”. (Приповісті 14:22) “Світло сиплеться на праведника, а радість на ширих серцем”. (Псалма 97:11) Сей останній текст не каже, що правда сиплеться на праведника, але що світло сиплеться на праведних. Боже слово є правда, і його проголошується даром для всіх, щоби всі шукаючі його могли осягнути його. Бог Єгова велить своєму світлу сяяти на Його слово, щоби воно світило на праведних. Праведні се ті, що розуміють і перебувають в храмі й знаходяться під “ризми справедливості”. “Й не зрозуміє сього ніхто з нечестивих, а мудрі зрозуміють”. – Даниїла 12:10

30 Кладучи лінії відріжнення між гордими, гіпокритами, п’яними релігійністами а своїми вірними людьми відносно війни між сими обома класами, Єгова каже: “Кого він навчив знання? Кого проповіддю на розум наводить? Хіба тих, що перестали їх молоком з грудей годувати, що їх неня сама від грудей відлучила? У вас – заповідь та заповідь, а за заповіддю знов заповідь; правило на правило, а за правилом ізнов правило; тут не багато часу (до ка-

ри) та й там не багато”. – Ісаї 28:9,10

31 Як здається, то в умах декотрих читачів *Вартової Башти* повстало замішання відносно зібрання великої громади, і це замішання іще побільшають майбутні учителі, що є амбітні й захланні. Хто йде за наукою таких одиниць, той напевно знайдеться в замішанню. Римо-католицька гієрархія – се мертва річ як корпорація, і може бути знищена без знищення одиниць, що оперують тим тілом або реєстрованою річею. Римо-католицька гієрархія і союзне духовенство ховаються за велику масу брехнів, і сим чином ошукують людей. Писання здається ясно учать, що Єгова виконує роботу, котра відкриває сих гіпокритичних релігійоністів і їх систему, й сим чином стягає на них ганьбу і нищить силу й вплив на людей. Ось так Єгова спричиняє велику повінь правди, наче повінь, щоб затопити і знищити їх брехні. Се зроблено при помочі твердої, зимної правди, представлені через град, котру Він велить своїм свідкам голосити людям. Знищення релігійних систем здається є тією “дивовижною роботою” в очах тих, що не мають знання ані вирозуміння о Божих замірах. Римо-католицька гієрархія через многі століття спонукувала людей вірувати, що вона є Божою особливою організацією, і тепер відкрити й понижити ту організацію буде виглядати дуже дивним для многих. Се під-час сього потопу правди, що заливає землю, відкриває прибіжеша льжи, що чесного серця люди і доброї волі до Бога, чують і вірують в Боже слово, і виходять, і стають по стороні Господа, і вони становлять велику громаду. Всі Писання показують, що зібрання великої громади мусить закінчитися перед битвою великого дня Бога Вседержителя. Жадне Писання не указує, що велика громада буде зібрана до Господа аж по тім, як битва Армагедон зачнеться. По тім, як релігійні системи будуть висвітчені й відкриті, і духовенство, котре провадило сі системи, будуть понижені, тоді те духовенство, як се показують Писання, будуть брідитися своїми титулами й будуть признавати себе за звичайних робітників. “І соромитимуться пророки видива свого, пророкуючи, й не будуть уже вдягати волосяної гуні, щоб обманювати людей, а казати кожен: Я не пророк, я такий собі, що порас землю, бо з самого малку хтось придбав собі мене рабом. І як спитає хто в його: Що ж се в тебе за рани на руках? То він відкаже: Се мене бито в домі люблячих мене”. (Захарії 13:4–6) Сі Писання є пояснені в книжці *Приготовлення*, на сторони 220 (*українське видання*) Як виглядає, то ті, що стараються спричинити замішання, і ті, що дозволяють замішати себе, не читали, ані студіювали видавництва *Вартової Башти*, котрі Господеві вподобалось видати. Не розуміючи правди, вони виставили свої власні погляди в противенстві

до того, що Господь дав своїм людям.

32 Слідуючі Писання доказують поза всякий сумнів, що велика громада мусить отримати свідоцтво о царстві, прийняти його, стати по стороні Єгови й Його організації, і тоді пильно і старанно шукати справедливості й смирності перед битвою Великого дня Бога Вседержителя, а ті Писання як слідує:

В Софонії 2:1–3 є зазначено: “Докіль (опісля, або посередині клопоту) не настигло ще те, що призначено, – час бо пролітає, мов полова, докіль іще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не наспів на вас день досади Господньої... шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оцілісте в день гніву Господнього”. У битві коло Габаон Єгова виразив свій гнів проти ворога, і котрий то гнів Він каже через свого пророка Ісаїю, Він знов виразить, коли Він буде виконувати своє дивовижне діло.

Езекиїл 9:4–11 доказує поза всякий сумнів, що вірні свідки Єгови мусять йти по всій землі, і давати людям свідоцтво о правді, й докінчити ту “роботу” занім робота вбивання зачнеться через Єгового Екзекутора. Тут нема жадного натяку, що робота свідоцтва буде даватися по тім, як робота вбивання зачнеться, котра то робота свідоцтва випровадить зелику громаду.

В 2 Царів 10:15–25 є ясно зазначено, що Йонадаб стрів і прилучився до Егуя, був взятий в Егуйову колесницю, і їхав з ним в колесниці (його організації) нім робота вбивання взяла місце.

В Одкриттю 7:9–45 є показано, що велика громада є зібрана до Господа і служить Йому, і там є зазначено, що “прийшли з великого горя, і вимили вони одежі свої кров’ю Агнця”. Те велике горе прийде до вершка в Армагедоні, і без сумніву, буде виразом Єгового гніву проти організації Сатани. Велика громада втіче від великого горя, і перейде через нього, і буде схоронена Господом на тій підставі, що вона буде шукати справедливості і смирності перед Армагедоном. Если би вона не обмила своєї одежі в крові Агнця, то вона не була б охоронена під-час великого горя.

Маттея 25:31–6 показує Ісуса Христа в храмі, що Він чинить суд, і перед Ним зібрані всі народи землі. Ісус Христос зачав розділювати ті народи; і коли прийшов час відкрити лукаву клясу, щоби відріжнити її від кляси овець, то як Господь відкрив їх? Пам’ятайте, що Ісус Христос сказав, що окрім “маленького стада” Він має “інші вівці”, котрих Він збирає до себе, і що вони стануться частю Його організації. (Йоана 19:16) Ті “інші вівці”, се одиниці з котрих складається велика громада. Під-час сього розділення вірний останок, в послушенстві до Господа, йде і проповідує сю євангелію царства яко свідоцтво всім народам, і під-час, коли євангелія так проповідується, то ті, що становлять

ту велику громаду, “інші вівці”, показують свою доброту до вірних Господніх свідків, і за їх доброту й співділання, і тому, що вони стали по стороні Господа і щастять Його свідкам, Ісус Христос, Великий Суддя, ставить їх по правиці, і тоді каже до них: “Прийдіть, благословенні Отця мого, досягніть царство, приготовлене вам од основання світу”. До тих лукавих релігійоністів і їх союзників, котрі переслідують свідків Єгови за проповідування євангелії, Ісус Христос, великий Суддя, скаже: “Ідіть од мене, прокляті, ув огонь вічний, приготовлений дияволу та ангелам його:... і підуть сі на вічні муки”. (На вічне знищення, *англійський переклад*) Чи знищення проклятих відбудеться в Армагедоні; і як інакше можна було б поставити на пробу людей доброї волі, або дати їм нагоду показати себе посвяченими Господнім людям потім, як лукаві будуть знищені й час проби мине?

33 Господь Ісус прийшов до храму і перепроводжує суд іще від 1918 року і тепер розділює народи. Протягом того часу Ісус каже до вірних із кляси храму: “І проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній, на свідкування всім народам, і тоді прийде кінець. Буде бо тоді мука велика, якої ще не було від настання світу до сього часу, й не буде”. – Маттея 24:14,21

34 Проповідування цієї євангелії є для цієї цілі, щоби повідомити людей доброї волі, котрі відлучилися від диявольської організації, і становлять велику громаду. Тут Господь нічого не говорить про проповідування євангелії царства по великім горю, але ясно каже, що таке проповідування не буде потрібне.

35 Ті дві битви коло Габаон ясно представляли Армагедон, і Писання показують, що вони були прообразом тієї битви. У першій битві Йозуя представляв Господа Ісуса, і коли Єгова кидав великі каміння льоду з неба, що знищило більшість ворогів, то се ясно представляло невидимі сили небесні, що боролись проти сил Диявола під провідництвом Гога, і се включає відділ диявольської армії. У другій битві коло Габаон, у котрій брав участь Давид, тут Давид представляв возлюбленого сина Єгови, Ісуса Христа. Господь дав приказ Давидові в тій битві, щоби він не зачинав напад у звичайний спосіб, але щоби зайшов з боку, і тоді чекав аж він почує знак від Господа, т. є., “шелест, наче хто йде по вершках дерев”; “бо тоді Господь вирушить поперед тебе, щоби побити військо филистійське”. (2 Самуїла 5:24, А.П.В; гляди також 1 Паралипоменон 14:16–17) Се є безперечний доказ, що невидимі сили небесні воювали проти ворога, у котрій Давид був видимим проводарем, і у котрій ворог був цілковито побитий. Так і образ даний в Одкриттю відносно Армагедону показує, що Господь Ісус провадить битву, і Його армія в небі йде слідом за Ним. – Одкриття 19:11–16

36 Єгова воював коло Габаону за своїх завітуючих людей, і також за габаоніїв, котрі піддалися Йозує-

ві. Так і тепер Єгова, через свого Вождя Ісуса Христа, буде воювати в Армагедоні за своїх завітуючих людей і позатипічних габаоніїв, велику громаду, котра мусить стати по стороні Єгови замість битва зачнеться. Габаонії були цілковито визволені від сатанських сил, котрий то ворог старається знищити габаоніїв тому, що вони полишили диявольську організацію і стали по стороні Господа, і сталися Його слугами. Так і тепер ворог старається знищити велику громаду, що увільнилася із організації Сатани тому, що вона посвятилася Божій організації під Ісусом Христом. Ті будуть схоронені й переведені через Армагедон. Як габаонії, так і велика громада є єдина, що сьогодні покинула організацію Сатани, і перейшла на сторону Єгови і Ісуса Христа, і згодилась бути слугами Бога і Його царства.

37 Габаонії не лише сталися знатними через битву Єгови, яка увільнила їх, але опісля вони занимали визначну частку в історії Єгової типічної організації. Габаон був прилучений до Беняминового покоління і стався священним містом. “Міста ж (деяких) родин у поколінні синів Беняминових от які... дванадцять з їх селами, Габаон” і інші згадані міста. (Ісуса Навина 18:21–28) “І Так потомкам Арона священника, передали вони... (Геброн із покоління Юдиного),... А від покоління Беняминового: Габаон укупі з пасовищами його”. (Ісуса Навина 21:13–19) Писання згадують про “стан габаонський” (2 Самуїла 2:13); і також про: “Великі води коло Габаона” (Єремії 41:12, *англійське видання*), і також про “величезного каменя, що в Габаоні”. (2 Самуїла 20:8) Сі згадані знаки пасують дуже добре до значіння імен. Габаон був на високім місці; так і велика громада згадується часто в Писаннях, у пророцтвах старинних пророків і в Одкриттю.

38 Мойсей збудував намет у пустині; але під-час царювання царя Давида той намет, разом із мідяним жертівником знаходився в Габаоні. В той час у наметі не було скинії завіта, тому що филистії зляпали її: “А Садока, священника, та братів його священників зоставив перед пробутком Господнім, що був (передом) на висоті в Габаоні, задля того, щоби вони приносили всепалення Господеві на жертівнику всепалення – завсіди вранці і ввечері, та задля усього того, що написано в законі Господа, як Він заповідав Ізрайлеві”. (1 Паралипоменон 16:39,40.) Отже се було відповідним для габаоніїв бути слугами в наметі, в їх власнім місті, маючи воду і дрова потрібні для дроворубів і водноносів.

39 Пізніше Давид збудував намет коло гори Сион, і помістив там скинію завіта. (1 Паралипоменон 16:38) Те високе місце в Габаоні було уживане аж до царювання Соломона. Самий Господь указав цареві Давидові місце під храм. “Зараз таки, як побачив Давид, що Господь вислухав його на тоці Орні Евузія, поспішив принести там жертву. Скриня ж Господня, що її пострів був Мойсей в пустині, і жертівник всепалення були під той час на горі в

Габаоні. І не міг Давид ввійти туди, щоб шукати (ласки у) Бога, бо був переляканий мечем ангела Господнього. І сказав Давид: Оце (місце на) храм Господа Бога, й се жертівник на всепаленне Ізраїлеві". (1 Паралипоменон 21:28–30; 22:1) Поки храм не був скінчений в Єрусалимі під-час панування Соломона, в одинадцятім році його царювання, самий Соломон ходив до Габаону поклонятись там: "Соломон любив Господа, і ходив у установах отця свого Давида, але й він приносив жертви й палив кадило на висотах. І вдався цар у Габаон, щоб там жертвувати, бо се була найповажніша жертівна висота. Тисячу всепалень приніс Соломон на тому самому жертівнику. У Габаоні ж явивсь Господь Соломонові вночі вві сні, й рече Бог: Прости, що дав би Я тобі". (1 Царів 3:3–5) "Як скінчив Соломон будову святині Господньої й царської палати, й всього, що бажав витворити, об'явився Господь Соломонові вдруге, як об'явивсь був йому в Габаоні, і рече Господь йому: Вислухав Я молитву твою, й благання твоє, що приносив ти перед мене. Я освятити сей храм, що збудовав єси, оселивши там навіки ймя моє, й Мої очі, й Моє серце будуть вічно пробувати". – 1 Царів 9:1–3; 2 Паралипоменон 3:5,13

40 За се, що габаонії зробили угоду бути слугами Божого народу Ізраїля, вони отримали нагороду поза їх сподіванку, а се вони стались слугами в Єгововім домі молитви. Габаонії напевно служили Богу Єгови; інакше вони не були б служили з ізраїльтянами. Габаонії, що були також гевіями, стались нововірцями для Єгови і Його людей, і такими вони позістали на всегда. Вони були ("чужоземцями", після грецького перекладу Септуагінта), про що говориться в 2 Мойсея 12:48 і 20:10. Вони були обрізані, що символічно означувало, що вони були чисті перед Господом. Написано є: "І будеш веселитися в те свято ти і син твій, і дочка твоя, і наймит твій, і наймичка твоя, і Левит, і приходень (нововірець, *Септуагінт*)], і сирота, і вдова, що живуть в оселях твоїх". – 5 Мойсея 16:14

41 Се був празник кучок, і сей факт, що габаонії (котрі були "проходнями") брали участь в нім, є дальшим доказом, що велика громада, тепер є співучасником з останком в обходженню свята кучок (Гляди *Вартову Башту*, з 15 квітня, 1936, сторінка 115) Се, що потомки габаоніїв, котрі були чужинцями і нововірцями, дальше перебували з Божими вибраними людьми, є дальше показано сим фактом, що в Пятидесятницю, по зісланню святого духа на апосолів, між тими, що слухали їх промови, є згадані "жиди нововірці". (Дії ап. 2:10) Миколай з Антиохії був нововірцем. (Дії ап. 6:5) Много що йшли за Павлом були нововірцями. (Дії ап. 13:43) Предок Йонадаба, син Рехаби, був також в тій самій клясі, чужинець і нововірець. – 4 Мойсея 10:29–32; Суддів 1:16; 1 Паралипоменон 2:55

42 Коли Ісус увійшов побідоносно в Єрусалим їдучи на осляти, велика громада йшла за Ним, многі з

котрих були "чужоземцями" або "нововірцями": "Фарисеї ж казали між собою: Бачите, що не вдієте нічого? Ось увесь світ за Ним пійшов! Були ж деякі геленяне між тими, що поприходили, щоб поклонитись у свято. Сі ж приступили до Филипа, що був з Витсаїди галилейської, кажучи: Добродію, хочемо Ісуса видіти". Йоана 12:19–21

43 Завважте тепер, що гіпокритичні фарисеї перекрутили сю справу про нововірців, чинячи все можливе, щоби затягнути людей в їх організацію, щоби фарисеї могли отримувати матеріальне попертя від них. До них Ісус сказав: "Горе вам письменники та фарисеї, лицеміри, що проходите море й землю, щоб зробити одного нововірця, і коли станеться, робите його сином пекла, удвоє гіршим вас". – Маттея 23:15

ПЕРЕВОРОТНІСТЬ

44 Одна із хитрих штук Сатани є, що він перевертає закон Божий, себто, уживає правду і мильно пристосовує її, щоби заховати беззаконні діла. Божий закон є завсігди добрий. Він дозволяє примати чужинця, або нововірця до своєї ласки. Диявол спричинив, що фарисеї перекрутили сей закон Божий. Фарисеї відступили від правди Божого вираженого заміру і сталися торговельними релігійністами, і практикували так звану жидівську "релігію" задля самолюбної цілі. Всі, що відступили від правди і сталися релігійністами, уживали її (релігію) для самолюбної цілі, і для того стались знярядом або дітьми Диявола. Гіпокритичні фарисеї зробили все можливе, щоби затягнути людей під їх контроль, і зробити їх нововірцями, і то задля самолюбної наживи. Так і їх відбиток, римо-католицька гієрархія особливо, і інші релігійністи взагалі, пішли дорогою фарисеїв, і прийняли, і практикували релігію замість слова Божого, і через се вони є винуваті за переворотність. Тут наводимо декотрі історичні факти, що кидають світло на сю справу.

45 За часу Ісуса, між жидівськими нововірцями були едомеї, котрі були примушені фарисеями стати такими. Між такими нововірцями були заключені родини іродів, царів, що володіли в Палестині, коли Ісус був на землі в тілі. Якийсь час по смерті Ездри і Неємії жиди, під провідництвом фарисеїв, зачали поширювати їх віру, і чинячи се, вони вживали тілесну зброю, і інші невластиві средства. Махабеї, котрі були священничими Левітами, стались царями таких жидів, і один із них називався Йоан Гірцанус. По смерті свого отця, Йоан Гірцанус вступив на престіл, і стався первосвященником, 135 років перед Христом. З початку Йоан був фарисеєм. Про Йоанові воєнні походи історія говорить так: "Гірцанус підбив також Дору у Марісу, міста Едумеї, і поневолив усіх едумеїв, однак позволив їм жити в тім краю, если вони дадуть себе обрізати і будуть поступати згідно жидівських

законів. Вони так дуже бажали жити в землі своїх отців, що вони піддалися обрізанню, і іншим жидівським звичаям так, що опісля вони були нічим іншим лише жидами (*Йосефуса історія старини* голова 9, секція 1) Пізніше Йоан Гірцанус стався садукеєм. – *Історія старини*, 13 голова 10, секція 5,6

46 Отже родина Іродів, походючи від едомейів, була заключена між силою набутих нововірців фарисейського виробу. “Цар–Ірод”, так званий “Великий Ірод” був також таким Едомейом нововірцем, і він був той, що прийняв мудреців зі сходу, і тоді старався убити дитя Ісуса, і приказав вигубити всі діти в Вефлеємі. (Маттея 2:1–19) Ось так Ірод гіпокритично відбудував храм в Єрусалимі, відносно котрого жиди сказали до Ісуса: “Сорок і шість років будовано церкву сю, а Ти в три дні піднімеш її”? (Йоана 2:20) Ісус предсказав цілковите знищення іродового храму. – Маттея 24:1,2

47 Цар Ірод Антипа був також таким нововірцем, будучи сином повисше згаданого Ірода Великого, і його наслідником до царства Галилеї. Сей Ірод Антипа піддався танцюристці Саломі, котра просила його о голову Йоана Хрестителя. (Марка 6:14–28) Коли фарисеї сказали Ісусові йти геть з Галилеї, “бо Ірод хоче Тебе вбити то Ісус відповів: “Ідіть та скажіть лисиці тій”. (Луки 13:31,32) Ісус відмовився робити чуда перед Іродом. (Луки 13:6–11) Тому Ірод зневажав Ісуса. Відносно сього апостоли і інші ученики, якийсь час по зісланню святого духа, молилися: “Бо зібралися справді на святого сина Твого Ісуса, що Його помазав еси, і Ірод, і Понтійський Пилат з поганями, й людьми ізраїльськими”. – Дії ап 4:27

48 Ірод Агрипа 1, правнук Ірода Великого, “здвигнув ... руки, щоб мучити деякі із церкви. Вбив же Якова, брата Йоанового, а видівши, що се подобається жидам, постановив схопити й Петра”. Але Петро був випроваджений з вязниці Божим ангелом. Пізніше, коли Ірод промовляв до поганів, “Зараз же поразив його ангел Господень за те, що не віддав слави Богу; і з’їли його черви, і вмер”. – Дії ап. 12:1–23

49 Се були фарисеї і їх союзники, або спільники, що гірко противилися Ісусові і переслідували Його на смерть. Ті фарисеї називали себе правдивими представителями Бога на землі, а однак вони переслідували й спричинили смерть любому синові Божому. Ісус знав, що ті гіпокрити, духовенство, шукали погубити Його, та Він не переставав говорити правду про них із–за сього. Відносно сього перечитайте Його опрокинення фарисеїв, як се зазначено в двадцять третій голові Маттея, і коли будете читати, то замість слова “фарисеї” читайте: “римо–католицька гієрархія і союзне духовенство”. Про се перевернення Божого закону відносно нововірців, Ісус сказав: “Горе, вам, письменники та фарисеї, лицеміри! Що проходите море й землю,

щоб зробити одного нововірця, а коли станеться, робите його сином пекла, удвоє гіршим вас”. (Маттея 23:15) Він сказав фарисеям, що вони не втечуть від осудження гієни, і сим чином назначив їх на знищення; так і їх відбиток, римо–католицька гієрархія і її союзники, котрі вживають всякого способу, щоби набути нововірців, є засуджені Господом на таку саму судьбу.

30 Римо–католицька гієрархія, як і її попередні наслідники із родини Іродів, перевертають закон Божий відносно нововірців. Католицька гієрархія, оперуючи із Риму, пішла ще дальше в своїм лукавім напрямі чим фарисеї. Завоювання Мексики є ганебним взірцем сього. У многих краях Європи, як і в краях Північної Америки і Полудневої Америки, римо–католицька гієрархія уживала огню, меча, і інших страшних річей тортури, щоби змусити чоловіків і жінок статися католицькими нововірцями, і піти під контроль організації гієрархії. Гієрархія отверто і зухвало називає себе представителями Бога Єгови, коли ж в дійсності гієрархія є представителями “бога сього світа”, котрим є Сатана, Диявол. Люди, які ходять по Америці як священники і члени римо–католицької гієрархії, стоять за вбиванням тих, що є проти гієрархії. Деякі із висших урядників римо–католицької гієрархії уживають погрози, бойкоту, щоби перешкодити радіостанції голосити вість правди, й гордо заявляють, що если на її пересторогу не буде зважатися, то вона візьме “ще більше рішучий крок”. Очевидно, сі слова мусяться розуміти, що если радіостанція не послухає кардинала, або інших членів гієрархії, тоді вона спричинить щось гірше шкідливого чим бойкот. Нехай же ті, що були спонукані йти за священниками і слухати римо–католицької гієрархії завважають, що Божий закон говорить, що гієрархія, і всі ті, що перевертають правду, хто мильно представляє і зневажає Боже святе ім’я, і практикує лукавство, знайде свій кінець в погибелі. Люди доброї волі, що будуть становити велику громаду, і знайдуть місце безпеки, мусять тепер скоро лишати гієрархію і інші релігійні організації, і втікати до царства Божого. Се час короткий, в котрім вони можуть знайти охорону если вони знайдуть її взагалі.

51 Римо–католицька гієрархія, злучене духовенство пішли слідами фарисеїв. Нині гієрархія хвалиться, що вона має двадцять мільйонів людей в своїй організації в Сполучених Державах; і, без сумніву, найбільші крутарі є між сими двадцятьма мільйонами; злочинці, які не вагаються поповнити який–будь злочин, від котрого священники гієрархії стараються увільнити їх. Як фарисеї були проти звичайних людей, котрі витали Ісуса, так тепер римо–католицька гієрархія є смертельно проти звичайних людей, котрі співають хвалення Єгові і Його цареві. Задля тієї самої причини духовенство переслідує останка і велику громаду.

52 Коли храм був установлений в Єрусалимі, габаонії, між котрими були заключені нетині, мали йти до Єрусалиму й там виконувати їх службу носити воду, й рубати дрова. Тоді прийшов Навуходнозор і знищив Єрусалим, і забрав много бранців в неволю до Вавилону, многи з котрих без сумніву були габаонії. Пізніше габаонії повернули з останком жидів відбудувати храм в Єрусалимі. “Оце сини країни, що пійшли з бранців, переселених Навуходнозором, царем вавилонським, і вернулись в Єрусалим, та в Юдею, кожний в своє місто, – ті, що пійшли з Зоровавелем, Ісусом, Неємією, Азарією, Раамією, Нахманієм, Мардохеєм, Більшаном, Мисферетом, Бігваєм, Нехумом, Бааною. Число людей народа ізрайлевого: ... Тих, що родом з Габаону, дев’ятьдесять п’ять”. – Неємії 7:6,7,25

53 Габаонії брали участь у відбудуванні мурів єрусалимських. (Неємії 3:7) Габаонії й їх потомки осталися вірними до їх угоди; хотя й вони не були ізрайльтянами, ані не були в угоді через закон, ані в угоді вірности, однак вони вірно служили Єгови і Його домові, як нетині. Отже в габаоніях знаходимо прекрасний образ, предсказуючи велику громаду, котра покине організацію Сатани й піддасться Христові як слуги, і буде працювати з останком, і опісля дальше служитиме Богу й Христу “день і ніч”, т. є., всякого часу із радості. – Одкриття 7:9–15

54 Всі Писання доказують поза всякий сумнів, що велика громада мусить бути зібрана до Господа і Його організації, пізнати справедливість і смирність, і стати на пробу занім “пагубний вихор”, що є вираз Божого гніву в Армагедоні, знищить організацію Сатани. Приносячи великій громаді овочі царства після приказу Господа, свідки Єгови, котрі становлять вірний останок, мусять воювати з релігійністами, римо–католицькою гієрархією і її союзниками. Се день Єгови. Се день суду і розділення народів через Ісуса Христа, великого Судді. Се – час війни, і вірний останок радується тепер прилучитися до війни проти гіпокритичних релігійністів, що так довго зневажали ім’я Бога Єгови. Се час, у котрім кожний із вірного останка мусить бути одягнений в зброю Божу. (Ефесян 6:10–18) Тепер Диявол і його слуги воюють проти останка тому, що свідоцтво, яке вони несуть, згаджається з приказами Божими, і відкриває крутарство і гіпокрицтво головних представителів Диявола на землі. В сій війні помагають останкові Йонадаби, або велика громада. (1 Паралипоменон 12:1,4) Вони чують вість о визволенню, і в послушенстві до Господніх приказів, та велика громада радісно воскликне: “Прийди! і хто чує нехай каже, прийди”. – Одкриття 22:17

55 В сім дні Єгови любов кожного, хто згодився чинити волю Божу, мусить бути випробована, і хто успішно стріне сю пробу, буде відважно голосити вість царства, без огляду на всяку опозицію. (1 Йоана 4:17,18) Котра–будь особа, котра є порушена до служби задля самолюбної цілі, як наприклад,

бажання взяти позиції, які інші займають, або бажання сіяти в очах інших людей, посідає нечисте серце, і якщо буде продовжати в такому стані, напевно упаде. Писання ставлять питання: “Хто буде стояти на святому місці Його? Ті, в кого безвинні руки і чисте серце, хто душею не пуститься на лукавство, і не присягне криво”. (Псальма 24:4) Лише ті, що мають звершену любов до Бога і Його царства, будуть старатися в послушенстві до Його приказів проголошувати Його ім’я і царство Всевишнього.

56 Установлене право Єгови, як воно є записане в Його слові, є се: “Послушенство лучше чим жертва”. (1 Самуїла 15:22) Коли духові ізрайльтяни посвятилися Господеві, тоді кожний із них мусів робити угоду, і показати своє бажання посвятити всяку земну надію і плани, і йти слідами Ісуса, щоби він міг мати часть з Ісусом Христом в Його царстві. Головна надія кожного такого в умі була, бути забраним до неба, і царювати з Христом, а щоби він міг отримати ту велику нагороду, то він мусить приготувати себе на подобиє Господа. Така робота була згідна із повним світлом, яке тоді вони посідали. Тепер, відколи Господь Ісус прийшов до храму Єгови, Його світло, що “сіється для праведних” світить в лице Ісуса Христа, і освітчує тих, що є під “ризами справедливости”, і відкриває їм, що послушенство до приказу Єгови є конечно і лучше чим жертва, що є також потрібна. Помазанники тепер бачуть, що Єгова явився в своїй славі в Сионі, і що день суду прийшов. Вони бачуть що гнів Божий зачав бути виражений проти Сатани, коли він був скинутий з неба, і що тоді Єгова стримав дальше свій гнів, аж поки робота свідоцтва не скінчиться на землі після Його волі, і коли робота свідоцтва скінчиться, тоді Єгова знову виразить свій гнів проти Сатани і його організації, і цілковито знищить усіх своїх ворогів.

57 Отже тепер ясно виглядає для помазанників, що є щось більше до виконання чим лише думати про се, що він згодився пожертвувати всю свою земну надію й плани. Будучи тепер у храмі, помазанники бачуть, що вони були взяті зі світа Господом яко люди для Його ім’я, і що вони мусять бути енергічні й ревні у виконанню Його приказів. Господь висилає їх яко повноуповажнених свідків проповідувати євангелію царства, приказуючи, що се мусить бути виконане нім прийде остаточний кінець. Єгова приказує їм встати й воювати проти ворогів, нім Він виразить свій великий гнів. Останкові є виразно сказано, що вони мусять виконати. Вони мають співділати з Богом так, як апостол заявив, що він співділав. – 1 Коринтян 16:10; 2 Коринтян 6:1

58 Останкова часть в тій війні проти ворога є проповідувати правду. Їх воєнна зброя не є тілесна, а однак є сильна розбити твердині, й відкрити ворога. (2 Коринтян 10:3,4) Ся боротьба приведе ворога до стиду й ганьби. Се – Божа робота тому, що вона виконується після Його волі. Він зробить во-

рогові. Всякий, що не має духа Господнього, для нього виглядає се дивовижна робота зневажити тих, що через многі роки називали себе Його представителями. Ся робота не є Армагедон, але мусить бути виконана перед Армагедоном.

59 Єгова поклав відвічальність на своїх помазаних свідках, зробивши їх сторожом справ свого царства, і Він приказує їм давати осторогу, і зазначає, яка буде кара за не виконання Його приказів. (Езекиїла 33:6–10) Більший Мойсей, Ісус Христос провадить клясу храму і приказує своїм свідкам, що чинити, і се є далеко лучше для них бути послухними Його приказам чим жертвувати, бо всі, хто відмовиться бути послухним, по терпить знищення, отже жертва зроблена поперед не принесе йому ніякої користі. (Дії ап. 3:23) Если вони будуть послухні, то вони будуть жити. Тепер служба останка є відмінна від попередньої тому, що тепер вони мають важнішу роботу до виконання. Те велике питання, яке продовжалось через століття, тепер має бути поладжене на віки. Та занім те питання поладиться, Єгова висилає своїх свідків проголошувати людям, що Він є Бог, і розказувати їм, що Він зробить ворогові.

Його свідки мають часть в поладженню того великого питання, і оправданню Його ім'я. Ті, що тепер живуть на землі мусять чути те свідоцтво перед вираженням гніву Єгови, і останок мусить нести Боже повідомлення, і остерігати їх, щоби вони шукали Господа, і знайшли охорону від вираження Його гніву. Ся робота свідоцтва мусить бути виконана, і коли вона скінчиться, як се Писання заявляють, тоді настане найбільше горе, якого ніколи люди не знали, і вже більше не будуть знати, і се буде проти всіх духових і людських демонів вселенної. Се буде битва великого дня Бога Вседержителя, на оправдання Його ім'я, доказуючи, що Він – Всемогучий Бог, котрого єдиного ім'я Єгова. Тепер через відкриття Його пророцтв, Єгова повідомляє своїх людей, що в скорім часі, Він, через свою Правицю, Ісуса Христа, завдасть смертельний удар ворогові, і що, коли та битва зачнеється, ті, що становлять ту безчисленну громаду, будуть чути о правді, поставлять себе на стороні Бога і Його царства, і будуть славити Бога і Його царство, кажучи: “Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнецеві”. – Одкриття 7:10

МАЛАХІЯ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1–го листопада, 1936 року)

“Хто видержить день приходу Його, й хто встоїть, як Він явиться? Він бо – огонь розтоплюючий і як те зілля очищує”. – Малахії 3:2

ЧАСТЬ 1

ЄГОВА зробив Малахію своїм слугою і пророком і приказав йому доручити вість головно відносно великого Слуги і Пророка Єгови. Ім'я Малахія значить “ангел Єгови” або “післанець Єгови”. Він пророкував за часів Неемії. Дехто твердить, що він був Неемією, однак се не виглядає бути фактом. Він був відділеним і відріжненим пророком маючи ім'я Малахія. Єгова властиво ужив Малахію написати пророцтва під його ім'ям.

2 Ісус пророкував відносно свого приходу в душі, що Він прийме до себе тих, що доказали свою вірність, і що Він візьме владу, і буде володіти світом. Коли Ісус вознісся на небо, Йому сказано чекати аж до Богом назначеного часу, і коли той назначений час прийшов, Єгова велів свому улюбленому звернути свою увагу на річі земні, а головно на людей, що згодилися чинити волю Божу. Покоління Юдине представляло тих, що зробили угоду чинити волю Божу. По смерті апостолів настав довгий період часу у котрім велика темрява впала на людей світа, і многі з посвячених відпали до релігійних наук і практиковань не щирих людей.

3 Пророцтво Малахії відноситься головно до

“дня Єгови” і кружить навколо третьої голови того пророцтва. Се Єгова, що вислав свого ангела або післанця, тим то пророцтво каже: “Ось, Я посилаю ангела Мого, а він приготує дорогу передо Мною, й негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте, й Ангел завіту, що Його бажаєте; ось, Він іде, говорить Господь Саваот”. – Малахії 3:1

4 Се проголошення є дуже важне, і є осторогою для тих, що увійшли в угоду чинити волю Божу. Се пророцтво, як і многі інші Писання, здається ясно мають сповнення в меншій мірі й в цілковитій мірі. Єгова післав Йоана Хрестителя як свого післанця або звістителя о приході Ісуса Христа, і про менше сповнення Малахійового пророцтва є написано: “Був чоловік посланий від Бога, ім'я йому Йоан. Сей прийшов на свідкування, щоб свідкувати про світло, щоб усі вірували через него. Не був він світлом, а щоб свідкувати про світло. Йоан свідкує про Него, й покликуював, глаголючи: Се той, про кого казав я: За мною грядущий поперед мене був; бо перш мене був”. – Йоана 1:6–8,15

5 Ісус сказав про післанця котрого Єгова післав приготувати дорогу перед Ним: “Се ж бо той, про

кого писано: *Ось посилаю ангела Мого перед лицем Твоїм, що приготує дорогу Твою перед Тобою*". (Маттея 11:10) *“Ось Я посилаю ангела Мого перед лицем Твоїм, що приготує дорогу Твою перед Тобою. Голос покличучого в пустині: Готовте дорогу Господеві, простими робіть стежки Його”*. – Марка 1:2, 3

6 Захарія, отець Йоана Хрестителя пророкував про ту дитину: *“А ти дитино, пророком Вишнього зватимешся: ходитимеш бо перед лицем Господнім, готувати дороги Його; щоб давати знання, спасення народові Його, в оствленню гріхів їх”*. (Луки 1:76,77) Єгова ужив Йоана Хрестителя приготувати дорогу перед Ісусом, котрого Він післав проголосити Його правду і оправдати Його ім'я і спасти послужних людей. Як же він приготував дорогу? *“Буде бо великий (свідок) перед Господом, і вина ні міцного, напитку не питиме, й духом святим сповниться ще з утроби матери своєї. І многих синів ізрайлевих наверне до Господа Бога їх. І йтиме він перед Ним духом і силою Ілії, щоб повернути серця батьків до дітей, і неслухняних до мудрости праведних, приготувати Господеві людей готових”*. – Луки 1:15–17

7 Десь около 1878 року зачалось сповняти пророцтво Малахії у більшій мірі, і таке приготування дороги перед Єговою продовжалося через приблизно сорок років. Се сходиться із подорожуванням Ізраїля сорок років у пустині під провідництвом Мойсея, яко ж написано: *“І водив Я вас по степу сорок років:... щоб зрозуміли, що Я Господь, Бог ваш.”* (5 Мойсея 29:5,6) Робота *“приготування дороги перед Єговою”* від 1878 року до 1918 року була, щоби приготувати свідків для Єгови на землі; і тому Господь велів Ісаїї написати пророцтво про сих приготуванних: *“Ви свідки мої, – говорить Господь – ви й слуга мій, що Я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се – Я... Я прорік та й спас, так як заповів; а іншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що Я – Бог, говорить Господь”*. (Ісаїї 43:10,12) Дорога була приготувана перед Єговою, щоби приготувані одиниці могли бути свідками для ім'я Єгови.

8 Коли робота приготування дороги перед Єговою була скінчена, тоді Господь Ісус, великий Пророк, Післанець, Суддя і Оправдатель прийшов негайно до храму: *“Ось, Я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною; і Господь (Адам; Син, а не Єгова), котрого ви шукаєте, негайно прийде до свого храму, – ангел завіту, що його бажаєте; ось, Він іде, говорить Саваот”*. – Малахії 3:1, *англійський. переклад*

9 Господь Ісус, котрому були дані ученики і котрого Його вірні послідувателі довгий час виглядали, є тим *“Господом”* згаданим тут. Він є той, *“що Його шукаєте”*, і що значить той, котрого послідувателі Ісуса, і з котрих опісля постав, *“вірний і розумний слуга”* кляса, шукали і котрого вони виглядали. Пророцтво каже: *“Він негайно за сим*

прийде в храм свій” т.е., несподівано, в одній хвилі, негайно; для тієї причини ті одиниці, що виглядали Його, мусіли чувати, як се Ісус сказа їм, що вони мусять чинити. *“Ото ж пильнуйте, бо не знаєте котрої години Господь ваш прийде. Се ж відайте, що коли б господар знав, у яку сторожу прийде злодій, то пильнував би, та не попустив би підкопати хати своєї. Тим же й ви будьте готові; бо тієї години, як і не думаете, Син чоловічий прийде”*. – Маттея 24:32–44

10 Перед приходом Господа до храму многи правди, що були через довгий час заховані, були висвітлені, і ті посвячені, що були щирі й вірні, були приготувані до приходу Господа Ісуса. Вони були вірні до того, що вони розуміли, хотя й одкриття пророцтва не прийшло, аж поки Господь Ісус не прийшов до храму.

11 Тоді прийшов великий Післанець Єгови *“негайно”* до храму. Завважте' в десятім верші сього пророцтва, у третій голові храм називається *“мій дім”*, себто, дім Єгови. Ісус Христос явився в храмі яко урядовий представитель Бога, і так Єгова явився через представителя в своїм храмі. Коли намет був збудований в пустині, ковчег завіту був поміщений у Святаю Святих, і там він представляв присутність Єгови. *“На йому бо почивала хмара і слава Господня сповнила хмарину”*. – 2 Мойсея 40:20–35

12 Коли Соломонів храм був скінчений і посвячений, тоді ковчег завіту був поміщений у Святаю Святих у храмі: *“І понесли скриню Господню у намет громадський, з усім святим знарядом, що був у наметі, й несли все священники й левіти. І внесли священники скриню завіту Господнього на її місце, у Святаю Святих під крила хирувимів. Як же повиходили священники із пресвятої святих, сповнила хмара хмарину Господню. І не могли священники за хмарою стояти там, і служити службу, бо храм Господень сповнився славою Господньою”*. – 1 Царів 8:4,6,10,11

13 Храм, який збудував Соломон був знищений в 606 році перед Христом, а пізніше той храм був відбудований Зарубабельом і Йозуєм, і сей то храм був за часів Малахії; і в тім храмі, нарешті згаданим, не було ковчегу завіту. Ні Ездра, ані Неємія не згадують, щоб там був ковчег завіту. У храмі, у котрім Езекиїл мав видіння, не було ковчегу завіту у Святаю Святих. Ковчег завіту указував на присутність Єгови в наметі і в Соломоновім храмі; але тепер в дійснім храмі самий Господь є присутний, отже не треба показувати Його присутності через якийсь предмет. Єгова є присутний в храмі через особу свого любого сина, котрий є виразним образом свого Отця, і тому слава Господня наповняє храм. – Жидів 1:3; Аввакума 2:20

14 Прихід Господа Ісуса яко особливого Представителя Єгови до храму зазначив час для установлення нової угоди; і тому каже пророцтво Малахії: *“Ангел завіту, що його бажаєте”*. Стара угода або

закон угода була установновлена коло гори Синай, де намет був перше збудований, і та угода була “уряджена через ангелів (себто, післанців архангелом Єгови) рукою посередника”. (Галат 3:19) Тепер у приході Господа Ісуса до храму нова угода є установнена рукою Єгового великого Післанця або Ангела, Господа Ісуса Христа в славі. Сього то післанця бажать всі, що люблять Його і Його явлення. При установленню нової угоди “двигну всі народи, – й прийде Той, що Його бажать усі народи, й сповню дом сей славою, говорить Господь сил небесних”. – Аггея 2:7

15 Відносно сього вірний натхненний апостол писав: “Коли ж Христос, життя ваше, явиться, тоді і ви з Ним явитесь у славі”. (Колосян 3:41) “Наше бо горожанство єсть на небесах, звідкіля ждемо і Спасителя, Господа нашого Ісуса Христа”. (Филип’ян 3:20) “Як прийде прославитися у святих своїх і дивним бути у всіх віруючих (бо ввірувано свідкуванню нашому між вами) в той день”. – 2 Солунян 1:10

16 Апостол робить натиск на факт, що хто “любить Його явлення” (в храмі), той отримає вінець життя, і далі він показує, що в Його явленню в храмі вірні мертві будуть перше пробуджені із мертвих і злучуться з Господом в храмі. (2 Тимотея 4:8; 1 Солунян 4:16) Не можна було сумніватися о Його приході, коли прийде назначений час Єгови тому, що Єгова виконає свої заміри після своєї волі. “Ось, Він іде, говорить Господь Саваот”. Сі слова точно сходяться із словами Ісуса Христа: “Сей, що се свідкує, глаголе: Так, прийду хутко!” – Одкровення 22:20

17 Се заявлення відносно Господнього приходу до храму є спеціальним проголошенням для тих, що зробили угоду через жертву виконувати волю Єгови і котрі через се є в лінії бути священниками. Слова, які Єгова вложив в уста свого пророка виразно показують, що те оголошення для тих, що згодилися цілковито піддатися волі Єгови. Пророк Господень каже: “А тепер іще оця заповідь до вас, священники”. (Малахії 2:21) Се ясно указує також, що тоді будуть одиниці, котрі покажуть їх віру й вірність, і отримають Господнє признання в Його приході, і що декотрі будуть прокляті Ним за їх невірність. “Коли не послухасте й не положите її собі на серце, щоб отдавати славу імені Моєму, говорить Господь Саваот, так пошлю на вас прокляття, і проклену ваше благословенне, ба вже й проклинаю, бо ви не хочете прихилити до того серце ваше. Ось, я одію вам лопатку, та й кину вам калом жертв ваших святочних, і викинуть вас укупі з ним”. – Малахії 2:2,3

18 Ті люди, що без уповноваження беруться наділяти благословенствами Господніми інших, і котрі є ворогами Божими, Він проклинає. Наприклад, папа оголосив 1933 рік святим і старався виповісти благословенства на світ, котрий є організацією Сатани і ворогом Божим, але той рік приніс на світ прокляття, а не благословенства. Ті, кот-

рих папа представляв, включаючи і себе, фальшиво признавали себе за представителів і священників Господніх.

19 Що приход Господа Ісуса до храму зазначив рішачу пробу, то се можна виразно заключити із слів пророка: “Хто ж видержить день приходу Його, й хто встоїть, як Він явиться? Він бо – огонь розтоплюючий і як те зілле очищуюче”. (Малахії 3:2) Сей приход Господа Ісуса до храму взяв місце в “день Єгови”, котрий то день прийде до великого вершка в Армагедоні. Ісус Христос прийшов до храму взяти перелік із тих, що згодилися чинити волю Божу, і також із тих, що є взяті в угоду чинити Його волю, і тому се час суду, котрий зачався від дому Божого, і досягає усіх, що знаходяться в угоді чинити волю Божу. Та питання є: Хто встоїть в той день? Хто затримає свою невинність і покаже себе дійсно посвяченим Єгови в часі того суду? Се не конечно значить, що всі затримавші їх невинність переживуть в тілі через час битви великого дня Бога Вседержителя, але тут питання є: Хто останется правдивим і стійким на стороні Господа в сім дню? Ся часть пророцтва сходиться із словами Господа: “Бо прийшов великий день гніва Його, і хто може, встояти?” (Одкровення 6:17) Що дехто не перейде успішно через огненну пробу, то се можна зробити висновок із самого пророцтва. Інші пророцтва Господні попирають се заключення, показуючи, що декотрі посвячені в тім часі стануть безбожними і не встоять. “Не так безбожні: Вони як полова, що вітер розносить. Тому не встоять безбожні на суді, ані грішні у зборі праведних; знає бо Господь про дорогу праведних, а дорога безбожних шезне”. – Псалма 1:4–6

20 На цілковитий іспит і очищення суджених робиться натиск словами пророка відносно великого Судді: “Він бо – огонь розтоплюючий”, себто, огонь, котрий палить все приліплене до дійсного й дорогоцінного металу. Великий Переплавитель відділить порох від правдивого, металу й усуне те, що виглядає бути шумовиною через ангелів, що співтоваришать і служать Господеві, великому Судді, в храмі. Далі пророк каже: “І як зілле очищуюче”; “І як те мило прача” (Лісар); “І як луг в сукновальні”. (Роттердам) Після єврейщини, сей текст значить, що сукно було топтане в сукновальні. Перед тим часом, і аж поки не зачався суд, посвячені були замішані у Вавилоні, або організації Сатани, і коли вони вийшли, вони повернули до Господа в замураній одежі, себто, вони були замурані або заплямлені так, що їх можна було пізнати, що вони товаришили з нечистими. Вони мусять бути вичищені; і великий Суддя очищує всіх, що піддадуться добровільно Його очищенню, і Він зробить їх одежу як Божих синів і слугів. Вони стають очищені й їх одежа “біла мов сніг”. (Марка 9:3) “Ісус же був у замазаній одежі, стоячи перед ангелом. І озвався сей, і сказав до інших (ангелів), що стояли перед Ним: Поздіймайте з Його замазану одіж! а Йому сказав; Дивись, я зняв із Тебе

неправедність Твою, й вдягаю Тебе в одіж святочну”. – Захарії 3:3,4

21 Робота очищення усунула з одіжі тих, що люблять Господа всі плями, котрі указували, що вони були в вавилонській організації. Се включає також і забрання від них таких імен, як “люди Вартової Башти”, “Руселісти”, “Біблійні Студети”, “Тисячлітники”, і т. п. Інші, хто бажає, може тримати собі такі імена, але правдиві й вірні мають “нове ім’я”, котре уста Єгови вповіли їм. (Ісаї 62:2). Робота очищення в храмі є та сама, про котру згадує апостол, коли він писав: “Кожного діло буде явне; день бо (Господень) покаже, тим що в огні відкриться, і яка в кожного робота огонь випробує. Коли робота встоїть, хто будував – прийме нагороду. Коли робота згорить, понесе шкоду, сам же спасеться тільки так, як через огонь”. – 1 Коринян 3:13–15

22 Матеріал, ужитий будівничими, як на се указує останній наведений текст під символом “сіно, дерево і очерет”, був такий як вироблення характера, пошана людей, і інші плями отримані у Вавилоні, всі котрі мусіли погоріти в огнянній пробі. Та якщо ті, що уживають такий матеріал, радо відкинуть його й даліше радуються, ставши на твердій основі Ісуса Христа, і будують з дорогих річей, які є незнищимі, такі спасуться “як через огонь”. Така огненна проба взяла місце коли Господь Ісус Христос, Великий Суддя, прийшов до храму.

23 Декотрі одиниці, що називають себе слугами Бога і Ісуса Христа, не оціняють і не бачуть, що Господь Ісус є в храмі Єгови. Дехто з таких насміхається із твердження, що Він – у храмі своїм, і се вже само собою є доказом, що вони не є очищені огненними пробамі. Спевністю ті, що є випробовані й вірні, знали б, що Господь в храмі, бо каже пророк: “І засяде Він до перетоплення срібла й очистить синів Левійних і переплавить їх, як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності”. – Малахії 3:3

24 В часі Його судження Господь мусить приложити огонь, т. є., рішаючі проби так, щоби відпустити, або відділити вірних від невірних і сим показати й відкрити те, що є дороге і те, що невдале або порох. Той огонь, що спричиняє розділення, здається є пророчі правди, які Господь відкриває, разом із видавництвами і службою для тієї правди в оправданню ім’я Єгови. “Хиба ж моє слово не похоже на огонь? – говорить Господь ...” (Єремії 23:29) “Живе бо слово Боже і дійственне, і гостріше всякого обоюдного меча, і проходить аж до розділення душі і духа, членів і мозків, і розсуджує помишлення і думки серця”. (Жидів 4:12) “Кожну вітку в мене, що не родить овочу, відтинає її, а кожну, що родить овоч, обчищує її, щоб більш ово-

щу родила. Вже ви чисті через слово, що Я глаголав вам”. – Йоана 15:2,3

25 Але ті, що отримали або уживали правду для самолюбної цілі, не зможуть встояти в пробах. Так і ті, що бояться людей або людських заведень, не зможуть встояти, коли прийде час приложити огонь. Хто боїться чоловіка, той є самолюбний і в дійсності не любить Бога Єгову і Ісуса Христа і не вповає цілковито на Бога й Христа. Всі, що дійсно люблять Господа Бога, ті не бояться чоловіка. (1 Йоана 4:17,18) Боятись чоловіка, що провадить до стримання проголошування правди і свідкування про ім’я Єгови скільки є нагоди, провадить боязких в самі сіти Сатани. (Приповісті 29:25) Ті, що мають часть в оправданню Єгового ім’я будуть стояти сильно за Єгову і затримають їх невинність коли прийде огонь проби до них. Як здається, то се є на місці остерігати інших. Для цієї причини *Вартова Башта* наводить тут факт, який недавно случився.

26 Недавно в Німеччині одиниці, що занимали передові місця в службі Товариства і занималися службою для Господнього ім’я, були ув’язнені й поставлені перед суд Німеччини, і коли вони стояли так перед судом представителів Сатани й його організації, ті люди зовсім не стояли за ім’я Єгови і Його царство. Німецьке правительство, під контролею Сатани і його головного маршалка, Гога, тепер під управою лукавих одиниць, котрі становлять видиму часть організації під керівництвом римо-католицької гієрархії, вельми зневажали ім’я Єгови словом уст, прилюдним заявленням, і через жорстоке переслідування свідків Єгови. Тому, що вірні послідувателі Ісуса Христа поступали після їх Богом даним правом і задачею сповняти заповіді Божі, т. є., збиратися разом і студіювати слово Господнє, і за розказування іншим про царство Єгови, сі вірні були ув’язнені й знуцані й кинуті у в’язницю. Коли ж вони стали в суді на переслухання під несправедливими оскарженнями, тоді була дана нагода для тих, що в угоді з Господом, виразно заявити перед представителями Сатани, що вони служать Богу Єгові, і що вони будуть послухні Йому від початку аж до кінця, і всякого часу. Вірні не могла взяти іншого напрямку, і там було много вірних, що взяли такий напрям. Але недавно декотрі із більше визначних одиниць Товариства відмовилися скористати з такої нагоди, і зізнання перед судом показують, що вони боялися людей і боялися сказати правду про Боже царство. Ось се є виразний примір, у котрім одиниці не встояли в огненій пробі.

(Дальше буде)